

Steward redqueen

[Egoïsteneconomie; een boek dat je niet voor jezelf moet houden](#)

oktober 3, 2011

Het **boek** "Goed bestuur in de Egoïsteneconomie" van Hans Dijkstra heb ik met veel interesse gelezen. Het is goed geschreven en ordent op inzichtelijke en prettige wijze zaken rond governance en de financiële crisis. Een belangrijke vraag die door schrijver Hans Dijkstra wordt opgeworpen is: hoe kunnen wij de economie en de markt, die geneigd zijn als anonieme krachten het eigenbelang te stimuleren, dienstbaar maken aan een weerbare en sociale samenleving?

Dijkstra constateert dat een gebrek aan eigenaarschap en een enorme 'ik –gerichtheid' een belangrijke oorzaak is van de crisis. Hij pleit er voor het tij te keren van 'ik-nu' naar 'wij-later'. Een gedragsverandering van burgers is nodig: als kiezers, werknemers en consumenten. Er moet een actieve dialoog worden gevoerd en maatschappelijke betrokkenheid moet worden vergroot bijvoorbeeld bijbanen (bestuursfunctie, politieke activiteit etc). Soms gaat hij naar mijn smaak te ver. Zo overweegt hij dat participatie in het collectieve belang kan worden bevorderd door het aanwijzen van mensen op grond van een formele burgerplicht, net als bij het jurysysteem in de VS.

In zijn zoektocht staat Dijkstra stil bij het functioneren van het economisch systeem, de financiële sector, de corporate governance van bedrijven en organisaties, maar ook de advieswereld. Dijkstra laat nog eens duidelijk zien dat er nog heel veel anders kan en beter moet. Zijn boek is verrassend actueel in het gebruik van voorbeelden en quotes. Vanzelfsprekend maakt hij overigens keuzes in waar hij bij stil staat. Ik vind het jammer dat hij in zijn uitvoerige beschrijving van de ontwikkelingen rond corporate governance, niet rept over de verplichting die raden van bestuur en commissarissen tegenwoordig hebben inzake voor de vennootschap relevante maatschappelijke aspecten van het ondernemen (zie code corporate governance). Op de ontwikkelingen bij beleggers, en de noodzaak dat pensioenfondsen professioneler worden bestuurd en actief inter-acteren met hun achterban gaat hij meer gedetailleerd in.

Een veel gebruikt woord in het boek is 'moed'. Verandering van de maatschappij, de economie en instituties vereist leiders die over de eigen schaduw durven heen te springen. Het vergt lef om in te zetten op de lange termijn, zeker als dat op korte termijn pijn doet. Dat het desalniettemin nodig is, staat vast. En door actieve participatie van de betrokken spelers, doordat burgers weer verantwoordelijkheid nemen, is er veel te winnen. Het boek dat Dijkstra geschreven heeft levert wat mij betreft een inspirerende impuls aan die ontwikkeling. Bij sommige boeken volstaat het lezen van de inleiding, dit boek boeit tot het einde.